

Stichting Thomas Bouwprojecten

The Thomas Foundation for Building Projects

november 1993

PROJEKTNIEUWS 93-2

ALGEMENE ZAKEN

Als het goed is hebt u al 3 zaken opgemerkt:

1. We hebben een eigen logo gekregen.
2. We hebben een andere naam gekregen.
3. De naam "Nieuwsbericht" is gewijzigd in "Projektnieuws".

Over het logo het volgende: Dit is ontworpen door de heer Leo van Pinxten, een broer van Jan, ons bestuurslid.

Als kleur is gekozen voor saffraan-geel, één van de kleuren van de Indiase vlag, symbool voor de hindoe-meerderheid en voor moed en opofferingsgezindheid. De figuur stelt een cel van een honingraat voor. Dit symboliseert de hoofddoelstelling van onze stichting: Het bouwen, zoals de bijen, op zo economisch mogelijke wijze, voor mensen die in die gebouwen een geborgenheid vinden, vergelijkbaar met de bijenlarven in hun cel. In de cel zijn herkenbaar de letters T, B en P van Thomas Bouw en Projecten.

Wij vinden het logo heel geslaagd, hopelijk u ook, en danken de ontwerper voor zijn belangeloze medewerking.

Nu over de naam. Vanuit het bestuur kwam de gedachte naar voren dat het woord "bijzondere" in de eerst gekozen naam eigenlijk van alles zou kunnen betekenen, daarentegen "bouw" duidelijk maakt waar het in onze stichting om gaat, al dient het begrip "bouw" dan ook ruim opgevat te moeten worden, omdat ook bijvoorbeeld watervoorziening, rioleringswerken en terreininrichting daaronder dient te worden verstaan.

De naamsverandering zal ook in de statuten worden bijgesteld. De naam "Projektnieuws" is gekozen omdat het het belangrijkste nieuws is de voortgang van de projecten, en om verwarring met de "Nieuwsbrief" van de Thomas Stichting voor Jongeren te voorkomen. Een volgende "algemene zaak" is het feit dat we nu beschikken over een informatiefolder. De tekst van deze folder is samengesteld door Aviola van der Heijden.

In zeer korte teksten worden toch alle essentiële zaken duidelijk, zoals onze verbondenheid met de andere Thomas stichting en het hoge rendement van de geschonken gelden. Wij zijn Aviola veel dank verschuldigd voor haar werk.

Bij deze uitgave van "Projektnieuws" worden 2 stuks van de informatiefolders bijgesloten. Indien u meer exemplaren wil hebben, ter verspreiding, dan is een berichtje aan het secretariaat of een telefoontje aan de projectleider voldoende.

Secretariaat:
Taxandrialaan 2
5262 RJ Vught

Projectleider:
Ir. J.A.M. Schiebroek
Schadewijk 3
5521 NN Eersel
telefoon 04970-13167

Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Eindhoven onder nr. S 92542.
Bankiers: van Lanschot 's-Hertogenbosch Rek. nr. 22.52.07.826
Postbank: giro 300366

Secretaryship:
Taxandrialaan 2
5262 RJ Vught
The Netherlands

Projectmanager:
Ir. J.A.M. Schiebroek
Schadewijk 3
5521 NN Eersel, The Netherlands
phone (31) 4970-13167

Registered with the Chamber of Commerce at Eindhoven under no. S 92542.
Bankers: van Lanschot 's-Hertogenbosch Rek. nr. 22.52.07.826
Postbank: giro 300366

AKTIVITEITEN

Sinds het vorige, toen nog "Nieuwsbericht" no. 1 van maart 1993 hebben er enkele, voor de stichting belangrijke feiten plaats gevonden.

- Het bezoek van de Zrs. Rexline en Clement aan Nederland.
Van 21 t/m 28 augustus logeerden de zusters in Eersel bij Hans Schiebroek. De meegekomen priester Kuriakose Karikatt verbleef in de pastorie. Op 22 augustus was er een receptie, waarbij veel bekenden van Rexline aanwezig waren. Gedurende de daarop volgende week zijn ruim 2100 km. per auto afgelegd om alle stichtingen te bezoeken die op het verlanglijstje stonden, zoals Memisa, Liliane Fonds, Stichting Emaus, Kindermission, Missio en Begeca in Aken, Cebemo en AMA in Oegstgeest en Medic in Apeldoorn. Zeer voldaan, maar ook verlangend naar huis is het gezelschap op 2 september weer richting India terug gevlogen (zie los bijgevoegd persbericht).
- Het 75 jarig jubileum van Bouwbedrijf van der Linden uit Sint-Michielsgestel. Ter gelegenheid van dit jubileum sponsorde dit bedrijf voor f 750.000,- aan projecten in de Derde Wereld. Onze jongen en kleine stichting kreeg hiervan het fantastische bedrag van f 200.000,-!! Wel een bewijs van vertrouwen, waarvoor onze welgemeende dank.
Op 12 september werd aan het Bouwbedrijf een jubileumfeest aangeboden, georganiseerd door Memisa, Mensen in Nood, het Instituut voor Doven te Sint-Michielsgestel en uiteraard de Stichting Thomas Bouwprojecten. Deze stichtingen waren blij op deze wijze hun dankbaarheid te kunnen tonen. Het feest werd een groot succes (zie ook het los bijgevoegde persbericht).

In het kader van het zoeken van sponsors voor het bejaardenproject in Perambalur verzorgde de projectleider een inleiding met dia's in een drietal bejaardentehuizen in de regio Eindhoven.

Het gemiddelde resultaat viel, voorzichtig gezegd, niet mee. Gelukkig kwamen er voor dit doel enkele prachtige giften binnen:

Schumacher-Kramer Stichting	f 10.000,-
Unie KBO	f 2.000,-
Stichting Emaus Bilthoven (toegezegd)	f 5.000,-

Dit jaar zal het project hopelijk nog gesteund worden door de Stichting Emaus Nederland, enkele bedrijven en enkele scholen. We willen graag in de tweede helft van volgend jaar met de bouw starten. In januari zullen daarvoor ter plaatse al de nodige voorbereidingen worden getroffen als onze projectleider ter plaatse is. Voor de uitvoering van dit project echter mogelijk wordt, dient nog een aanzienlijk bedrag bij onze penningmeester binnen te komen..... Wij willen daarom ieder die dit leest vragen, bij zichzelf na te gaan hoe hij of zij dit belangrijke project op de een of andere wijze zou kunnen steunen, door er met collega's over te praten, bij jubileumvieringen enz. Een map met de projectgegevens kan worden opgevraagd bij Hans Schiebroek, 04970-13167. Ook is hij graag bereid het project waar dan ook, verder toe te lichten.

BOUWPROGRAMMA 1993 STAND VAN ZAKEN

Hoe staat het met de projecten waarvoor in maart 1993 "het sein op groen is gezet", d.w.z. het benodigde geld beschikbaar was? Voor het projekt Vepery via akties, giften, sponsoring en subsidie. Voor de overige projecten vanwege het gesponsorde bedrag van Bouwbedrijf van der Linden.

1. Vepery, Kindertehuis.

De geplande start zou zijn op 24 april, zoals in het vorige "Nieuwsbericht" vermeld. Deze datum is door de grote droogte, 8 maanden zonder druppel regen, uitgesteld, omdat het, voor de bouw benodigde water met tankwagens zou moeten worden aangevoerd à f 0,65 per m³. Hoewel wij daarvoor onze toestemming hadden gegeven heeft men het daar toch beter geacht met de bouw te wachten tot de regentijd, september dus. Het is moeilijk bouwen in Vepery, vanwege de beperktheid van het bouwterrein, waar ook nog eens zo'n 2000 meisjes over moeten lopen van en naar klassen, daarbij nog het feit dat de nieuwbouw voornamelijk plaats vindt op de eerste verdieping van een, in gebruik zijnd schoolgebouw. Onnodig te zeggen dat ik heb aangedrongen op zeer strikte veiligheidsmaatregelen. Er zijn inmiddels 2 termijnen elk groot f 25.000,= naar de bouwkas in Vepery overgemaakt. In januari zal ik de bouw enkele malen bezoeken. Kwaliteits- en financiële controle en overleg met het plaatselijke bouwteam (Fr. D'Souza en Mr. Alex Jacob) zal dan aan de orde zijn.

2. St.Thomas Hospital, Apotheek en laboratorium gebouw.

Het gebouw is begin juni al voorlopig opgeleverd en in de loop van de zomer in gebruik genomen. Er zijn 2 termijnen van f 25.000,= voor deze bouw overgemaakt. In januari volgt de kwaliteits- en financiële controle en de eindoplevering. Ook wordt dan de laatste termijn met Sr. Rexline verrekend.

3. Ennore, uitbreiding Social and Tailoring Institute.

Dit werk is in uitvoering. Eén termijn van f 25.000,= is overgemaakt, f 10.000,= is onderweg. "The building will be ready in december 1993, and the blessing of the new building will take place only in your presence" (uit brief d.d. 9-10-93). Controle en oplevering kan dus in januari a.s. plaatsvinden. De officiële opening zal, hopelijk, plaats kunnen vinden tussen 19 en 25 januari, wanneer onze penningmeester/secretaris ter plaatse zal zijn.

4. Madras, St.Thomas Mount, St.Louis Convent, afbouw van 2 klaslokalen.

"Finishing works of the two class rooms are already over. Classes are going on in those rooms. Thank you very much!" (uit brief d.d. 1-11-93). Dit projekt van ongeveer f 6.000,= is inmiddels betaald.

5. Zelfde lokatie als 4. Sanitair gebouw voor lagere school.

"Toilet Block construction is already started and the work is in progress. When you come in december, almost it will be in finishing stage" (uit brief d.d. 1-11-93). Hopelijk kan dit projekt in januari gecontroleerd en opgeleverd worden.

Omdat het, vanuit India opgestuurde ontwerp te weinig kwaliteit had is door onze project-leider een nieuw ontwerp gemaakt, iets groter van opzet. Om schoonhouden mogelijk te maken worden alle wanden tot 120 cm. hoogte betegeld uitgevoerd. Dit is in India nogal duur, dus een luxe. Het bovenstaande heeft tot gevolg dat de, oorspronkelijk begrote bouwkosten met ongeveer f 5.000,= worden overschreden, en nu ongeveer f 15.000,= gaat kosten.

Konklusie:

De bouwopgave voor 1993, lopend van maart 1993 tot maart 1994, omdat dan het programma voor 1994 zal worden vastgelegd, zal vermoedelijk geheel kunnen worden gerealiseerd. Mogelijk zal het projekt Vepery nog enkele maanden meer nodig hebben vanwege de complexiteit hiervan. Het, voor de projecten 2 t/m 5 beschikbaar gestelde bedrag van f 103.000,= zal vermoedelijk met ongeveer f 10.000,= worden overschreden.

Weldoeners bedanken en opnieuw hun steun zoeken

(Van onze correspondent)

EERSEL – Om zeker twee redenen hebben de zusters Dr. Mary Rexline uit Madras en zuster Clement uit Vandavasi, samen met priester Kuriakose Karikatt van St. Anthony's Mission uit Tirumalpadi, hun post in het verre India verlaten. „We willen onze weldoeners in Nederland ontmoeten en bedanken, en opnieuw hun steun vragen voor projecten die we willen uitvoeren”, vatten de Franciscanessen van St. Joseph het doel van de gezamenlijke reis samen.

Die ontmoetingen met particulieren en organisaties werden in de loop van de afgelopen gearrangeerd en begeleid door Schiebroek uit Eersel, projectleider van de Stichting Thomas Bijzondere Projekten. Deze gesponsorde stichting, die zich net als de St. Thomas Stichting voor de Jongeren richt op het helpen van kansarme mensen in India, heeft de zusters Franciscanessen in het recente verleden al veel bouwkundige en geldelijke hulp kunnen bieden. Een internaat voor weeskinderen in Avadi en een uitbreiding van een kindertehuis in Vepery zijn daar enkele voorbeelden van.

Wensen

Nieuwe projecten van de orde, die geen onderscheid maakt naar religie of kaste-achtergrond, richten zich nu ook op andere leeftijdsgroepen. Overste Clement heeft een wens met dikke stip: „De realisering van een eigen verblijfsgebouw voor honderd-twintig jonge vrouwen die een onderwijsopleiding volgen.”

Dokter Mary Rexline, die de leiding heeft van het niet door het rijk gesteunde St. Thomas Hospital in Madras, komt hoopvol aan met een lijst met daarop zo'n vijftien hoogst noodzakelijke, maar voor de instelling onbetaalbare voorzieningen. Father Karikatt, sociaal werker, geeft op zijn beurt te kennen dat hij dolgraag een polikliniek en een klein klooster voor drie à vier zusters verwezenlijkt wil zien. „Maar ook de bouw in Elambalur van een tehuis voor in de steek gelaten bejaarden is een zaak van urgentie”, vult Hans Schiebroek aan.

Samen met gastheer Schiebroek maakte het drietal de afgelopen

• Vlnr. zuster Clement, zuster Mary Rexline, ir. Hans Schiebroek en priester Kuriakose Karikatt.

Foto Kees Martens

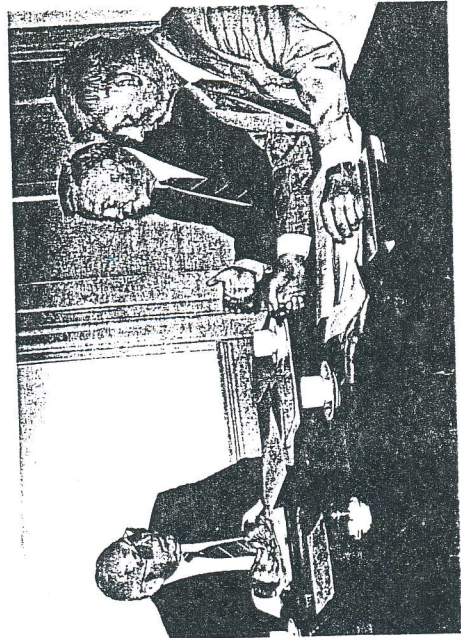
week een ronde langs diverse charitatieve instellingen, zoals Memisa Rotterdam, de stichting Emmaus in Bilthoven en het Liliane Fonds in Vlijmen.

Ook de Stichting Hulpactie Pater Frans Schlooz uit Venlo – de pater is een welbekende figuur in India – werd benaderd. Zelfs Duitse organisaties kregen bezoek van het drietal. „Het resultaat was positief”, aldus Schiebroek. Maandag zal De Wilde Ganzen nog worden benaderd.

Het groepje uit India beschouwt het krijgen van hulp

niet als vanzelfsprekend. De welzijnswerkers zijn bijzonder dankbaar voor ieder steuntje in de rug, hoe klein dan ook. Uiteindelijk vragen ze niets voor zichzelf, maar voor de meest hulpbehoevenden in hun land. „Hope does not disappoint us”, is het motto dat is te lezen boven het graf van de Jan Aelen, de in 1929 overleden Nederlandse stichter van de congregatie waartoe de twee zusters behoren. Vertrouwen was ook nu nodig, maar beslist niet teleurgesteld zullen de drie Indiërs komende week de terugreis kunnen aanvaarden.

STICHTINGEN BOUWEN FEEST VOOR BOUWBEDRIJF

Links: C. Schiebroek, W. van den Dries en J. Rademaker

Bouwbedrijf Van der Linden uit Sint Michielsgestel bestaat dit jaar 75 jaar. Ter gelegenheid van dit jubileum sponsort het bedrijf voor fl. 750.000 projecten in de Derde Wereld.

Het geld wordt via een viertal professionele hulpverlenende instanties ter beschikking gesteld aan: een doveninstituut in Tanzania, een medisch centrum in Guatemala, de uitbreiding van het ziekenhuis van Madras in India en aan een straatkinderproject in Lima, Peru.

Natuurlijk zijn de hulpverlenende organisaties verguld met het initiatief van Van der Linden. Dat door de gift het jubileum van het bedrijf niet met de gebruikelijke feestelijkheden zou kunnen worden opgeluisterd, ging hen echter wat te ver. Gezamenlijk besloten zij eigenwijs te zijn en Van der Linden toch een feestje te bereiden.

Directeur M. van der Linden heeft met zorg zelf de hulpverlenende organisaties geselecteerd. Voortop stond dat het vooral professionele organisaties waren, die ervoor konden zorgen dat elke geschonken gulden ook het maximale rendement opleverde.

Business sprak met vertegenwoordigers van deze organisaties: met de heer W. van den Dries van de Stichting Instituut voor Doven te Sint Michielsgestel, met de heer J. Rademaker van de Stichting Memisa Medicus Mundi te Rotterdam en met de heer C. Schiebroek van de Stichting Tho-

tevens het verzoek er een financiële bijdrage aan te leveren. Op die manier zouden de organiserende stichtingen immers hun budgetten zoveel mogelijk vrij kunnen houden voor de hulpverlening waarvoor ze bedoeld zijn.

Als ik de heer van den Dries vraag naar het 'waarom' van dit aanbod, dan antwoordt hij op:

"Om te beginnen is het natuurlijk een gebaar van waardering naar Van der Linden. Het komt niet zo vaak voor dat een bedrijf een dergelijke substantiële bijdrage schenkt. Wij willen daar toch wel even bij stil staan.

Op de tweede plaats is het een mooie gelegenheid om ook anderen op een idee te brengen. Vaak zou men, bij gelegenheden, wel wat zinnigs willen doen maar kan men niet direct bedenken op welke wijze daar vorm aangegeven moet worden. Daar kunnen wij natuurlijk bij assisteren."

De heer Schiebroek zegt dat veel bedrijven inmiddels zijn afgestapt van de verplichte relatiegeschenken, bij voorbeeld met de feestdagen. "Op die geschenken zat eigenlijk niemand te wachten en het kostte handenvol geld. Als de helft van het geld dat jaarlijks besteed wordt aan onnodige relatiegeschenken nu eens naar ontwikkelingswerk kan!

Nu wordt het bespaarde geld vaak besteed aan een of ander initiatief dat middels de privé-sfeer bekend is. Dat is echter lang niet altijd ook de beste manier. Hoe goed bedoeld ook. Via organisaties als de onze kan men vaak veel gericht werken."

De heer Van den Dries maakt zijn rijtje af: "We wilden dan ook de gelegenheid tevens aangrijpen om de organiserende stichtingen bij de feestgangers te profileren als professionele en effectief werkende organisaties."

De heer Schiebroek beaamt: "het feest moet het bedrijfsleven duidelijk laten ontvingen een aantal maanden geleden een geheimzinnige kaart, met daarop het verzoek een datum in september vrij te houden. 'Waarvoor precies' werd nog niet vermeld. Pas begin augustus werd aan de geheimzinnigheid een eind gemaakt. De relaties ontvingen een uitnodiging voor een jubileumfeest op 12 september, en

gen dat een dergelijke bijdrage ook gunstige bij-effecten oplevert. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de betrokkenheid van het personeel. Of gekken aan het goede gevoel dat men ivoon aan het goede doet. Weiniger persoonlijk aan overhoudt. Weiniger zullen het beseffen, maar de grootste fund-raising in Nederland vindt plaats via de lotto. Dat is een puur transactionele actie. Je geeft om mee te kunnen spelen en dat meespelelen krijgt daarbij ook nog eens de meeste aandacht.

Eigenlijk kan het me, als hulpverlenende instantie, ook niet zo schelen uit wat voor motieven men ons steunt. Voor ons ligt de hoogste prioriteit toch bij onze projecten."

De heer van den Dries: "Bij het bedrijfsleven leeft de misvatting dat het bij ons soort organisaties persé gaat om hele grote projecten. Terwijl je juist met relatief lage bedragen al zo veel goeds kunt doen, mits je maar weet hoe en waar. Het sturen van een Nederlandse audioloog naar een school voor doven in de derde wereld kan bijvoorbeeld, in een week, zo'n school in technisch opzicht geheel bij de schenking van kleine hulp-apparaten tijd brengen. De kosten, inclusief de schenking van kleine hulp-apparaten, zullen vaak niet meer dan fl. 10.000 bedragen. Het Van der Linden-feest geeft ons de gelegenheid om ook dat eens over het voetlicht te brengen."

Strategie?

Eerder in het gesprek werd al gezegd dat de bemoeienis van het bedrijfsleven met ontwikkelingswerk tot nu toe zeer beperkt blijft. Is dit initiatief een eerste stap in een nieuwe benadering van het bedrijfsleven om hun betrokkenheid te vergroten?

De heer van den Dries is voorzichtig. "Laten we eerst eens zien hoe dit aanslaat. We hebben nu 2300 relaties van Van der Linden gemaald. We hopen dat ons initiatief vandaaruit een olievlekwerking krijgt. We concentreren ons in eerste instantie dan ook op dit feest. Het is bovendien ook voor ons de eerste keer. Verdere stappen zullen we maar aanleiding van de ervaringen met deze keer eerst niet elkaar bespreken.

We denken wel te weten dat we in ieder geval niet moeten mikken op de allergevoelste bedrijven. Die hebben over het algemeen wat minder binding met de door hen gesteunde initiatieven."

Vier instellingen die van bouwbedrijf Van der Linden uit Sint Michielsgestel een schenking kregen ten behoeve van hun ontwikkelingsprojecten organiseren voor het bedrijf een jubileumparty. Op de middag van 12 september werd er op het terrein van het doveninstituut te Sint Michielsgestel een brabants dorpsfeest gevierd met een harmonieconcert, veldzwaaiers en gilde-vertegenwoordigers, dansgroepen en koren. Dertig man personeel zorgden dat niemand iets te kort kwam en dat alles vlekkeloos verliep. Zelfs voor kinderactiviteiten en -opvang was gezorgd.

Vanwaar die voorzichtigheid? Je zou toch denken dat instellingen als de uwe het bedrijfsleven toch iets te bieden hebben. U geeft ze de mogelijkheid vorm te geven aan een stuk maatschappelijke betrokkenheid en bovendien geeft u ze ook nog een perfect middel om de betrokkenheid van het eigen personeel bij het bedrijf te vergroten. Dat kun je als een pro-duk zien? U zou dat aan de man kunt brengen middels dezelfde marketing-methode als het bedrijfsleven die gebruikt.

De heer Rademaker steekt de hand in eigen boezem: "Het is zonder meer waar dat deze manier van denken binnen de non-profitorganisaties nog niet de aandacht krijgt die het verdient. Vaak ook wordt er door non-profit-organisaties ook wat argwaan tegen dit soort wervingstechnieken aangekeken. Alsof ze horen bij een verkeerd soort zaken doen. Ons soort instellingen moet dus, wat dat betreft, gewoon nog een inhaalslag maken. Bovendien moet de organisatie ook aan dat nieuwe denken aangepast worden. Er zullen deskundige mensen mee aan de slag moeten. Ik hoop dat dit Van der Linden-initiatief ook in die ontwikkeling een belangrijke bijdrage gaat leveren."